

[Ninn-Hansen.]

at få en ny, for så skulle man forene en række partier. Det har vist sig at være tilfældet.

Jeg ved ikke, om hr. Poul Hartling, som jeg går ud fra som givet tager ordet, har noget andet svar på dette spørgsmål i dag, for hvis der er et andet svar, vil vi gerne i min gruppe overveje det, også selv om det skulle betyde, at vi går ind i en 5. december, for det, vi står over for med forslaget her, er efter min klare opfattelse: ønsker vi i dette folketing stabilitet eller kaos?

Jeg ved godt, at man siger: et valg giver ingen løsning. Det er nu ikke altid en rigtig betragtning. Et valg er selvfølgelig en løsning, hvis befolkningen ønsker det. Og det må man erkende var tilfældet i 1973. Der var en så udbredt utilfredshed med os andre i alle partier, at et valg var naturligt, og derfor vil jeg ikke bebrejde hr. Anker Jørgensen, at han udskrev det dengang. Men er det sådan i dag, at der er et udbredt ønske i befolkningen om et valg? Hvis man læser den samlede danske presse, kan man knap nok nævne én avis, der siger til os: sørg for, at der bliver et valg, så befolkningen kan sige til.

Tilkendegivelser, som vi alle har fået kendskab til, siger det jo ikke. Jeg ved, at der er tilhængere af et valg. Hr. Voigt har ganske ret i, at der er ham selv og hr. Thomas Nielsen, men det er dog ikke så mange, og imod dette taler altså et ønske hos et stort flertal i befolkningen, tror jeg, om, at man bestiller noget i dette ting i stedet for bare at smide det hele væk og udskrive et valg. Så kan et valg give noget andet: det kan afskaffe en regering, som nogle ikke synes om, og som mit parti i hvert fald ikke har været med til at placere, og så give plads for en anden regering.

Hr. Voigt sagde, at man skulle have valget og en anden regering. Jeg går ud fra, at han selv har fulgt den debat, der har været imellem hr. Glistrup og hr. Poul Hartling i den sidste tid. Jeg ved ikke, om nogen vil hævde, at det giver grundlag for at tro i dag, at vi roligt kan gå ud til valget og så regne med sikkert, at vi får en borgerlig regering med den i spidsen, som man nu kunne aftale skulle stå i spidsen. Jeg ved ikke, om hr. Poul Hartling har en anden opfattelse end den tvivl, jeg her giver udtryk for, i retning af: nej, man kan da ikke sige, at disse forhold er ordnede. Der er vist ingen, der vil påstå, at jeg ikke selv er tilhænger af etablering af en borgerlig regering. Nogle ved, at jeg er

gået langt, og mange synes alt for langt, i retning af et forslag om, hvordan man skulle få en borgerlig ledelse her i landet. Men hvis nogen derfor kan sige: vejen er banet, vi er klar, så giver det os en overvejelse, og det er det, vi gerne vil have svar på i denne debat.

Dertil kommer ønsket om stabilitet i stedet for kaos. Vel, jeg forstår, at nogle kan have deres overvejelser om lovgivning, der har et indhold, hvor jeg godt kan se svage sider og også kan se, at man berettiget kan komme med indvendinger. Men det er en ganske midlertidig lovgivning, der ikke på nogen som helst måde kan danne paradigma for, hvordan man skal virke her i landet lovgivningsmæssigt. Men jeg kan forstå alligevel, at der er nogle, der har indvendinger. Men hvis man har den opfattelse, at man skal gå så langt som til at stemme imod, må vi have lov til, ret til og pligt til at stille spørgsmålet: hvad skal vi så sætte i stedet for? Jeg kan forstå hr. Glistrups parti, og hvis han vinder afstemningen i dag, så et flertal siger: vi smider den lovgivning væk, altså efter min mening en kaotisk tilstand, så er det hr. Glistrup, der har vundet, og så burde man næsten rejse en statue af ham med det samme – det er jo noget, man taler om i forbindelse med forskellige personer – for så er jo det anarkistiske element, der ligger i dette, noget, der skal placeres stærkt her i landet. Men hvis man ikke har den opfattelse, at man skal rejse en statue for dette, så må man i hvert fald sætte noget andet i stedet for.

Hr. Gert Petersen sagde lige før, og jeg forstår hans betragtninger: augustforliget bliver slået i stykker, hvis denne lovgivning ikke gennemføres i hvert fald, og augustforliget bliver slået i stykker udefra, det er ikke i dette ting. Det er rigtigt. Hvis vi taber denne afstemning om lovforslaget her, er det kræfter udefra, der har væltet en stabiliserende lovgivning. Altså hvis man stemmer imod, så foretrækker man ikke stabilitet, så foretrækker man en situation, som jeg kun kan se fører til noget kaotisk, men jeg lader mig gerne belære.

Dertil kommer: er det en forkert hensigt, vi har med denne lovgivning? Det mener de venstreorienterede partier, det mener hr. Glistrups parti, og derfor vil jeg tillade mig ikke at beskæftige mig mere med dem, for her er vi altså ikke på talefod.

Men der var jo to partier, der for knap 14 dage siden sagde: vi skal have løn- og prisstop her i landet. Det var venstre, og det var det